Dosarul penal nr.1-170/2024
1-24078807-32-1-17072024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

09 iunie 2025 **or.*****

Judecătoria Hîncești (sediul *****),
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Svetlana Bubuioc
Grefier – Anastasia Mereacre
Cu participarea:
Procurorului- Tatiana Codrean
Apărătorului – Roman Doroftei

a examinat în şedinţa de judecată publică **în procedură generală**, cauza penală de învinuire a lui:

***** **, a.n.*****, IDNP *****, moldovean, cet.a RM, domiciliat mun.Chișinău or. *****, str.Rădăuțan, 36, viza de reședință *****, or. *****, str. *****, 52, studii medii, supus militar, neangajat oficial în câmpul muncii, căsătorit, un copil minor la întreținere, anterior judecat, cu antecedente penale stinse.

În comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal;

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura *****, Tatiana Codrean a pledat pentru a-l recunoaşte vinovat pe ***** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Măsura preventivă, obligația de a părăsi țara de a se menține până la rămânerea definitivă a sentinței. Corpul delict automobilul de model „***** *****” de lăsat în continuare la păstrare inculpatului.

Apărătorul inculpatului, Romn Doroftei, care acționează în numele și interesele inculpatului ***** și inculpatul ***** au pledat pentru adoptarea

unei sentințe de achitare, pe motiv că nu s-a constat existența faptei infracțiunii.

Termenul de examinare a cauzei: 17 iulie 2024 – 09 iunie 2025.

Procedura de citare legală a participanţilor a fost executată.

asupra materialelor şi probelor prezentate, instanţa de judecată,-

c o n s t a t ă:

***** a săvârșit intenționat o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală și pasibilă de răspundere penală, în următoarele circumstanțe:

La data de 13.06.2024, în jurul orelor 20:45, cet. ***** având o suspiciune rezonabilă că cet. ***** conduce mijlocul de transport de model *****, cu n/î ***** pe străzile satului *****raionul *****aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, deoarece anterior l-a văzut consumând băuturi alcoolice, a sesizat organele competente prin intermediul Serviciului național unic pentru apelurile de urgență 112, comunicând că ultimul pune în pericol securitatea participanților la trafic.

La sosirea angajaților INSP al IGP a MAI, ultimii s-au apropiat de conducătorul mijlocul de transport de model *****, cu n/î *****, *****, care se afla pe una din străzile satului *****, și care deja coborâse din automobil și suspectând că acesta a întrebuințat băuturi alcoolice i-a fost propus de a fi supus testării alcoolscopice și de a trece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei.

Astfel, *****, având scopul refuzului de la testarea alcoolscopică și examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, intenționat a refuzat să se supună la solicitarea inspectorilor, de a trece testarea alcoolscopică și colectarea probelor biologice, necesare efectuării examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, necătând la faptul că a fost preîntâmpinat despre survenirea răspunderii penale conform art.264^1 alin.(3) Cod penal, în cazul refuzului de la testarea alcoolscopică și examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, fapt confirmat prin procesul verbal de constatare a infracțiunii din 13.06.2024 și îndreptarea din 13.06.2024, ignorând prevederile pct.11 lit.j) a Regulamentului circulației rutiere, conform căruia era obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație procedurii de testare a acrului expirat, după caz, examenului medical de recoltarea probelor biologige în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Inculpatul *****, audiat în cadrul ședinței de judecată nu și-a recunoscut vina și a declarat instanței că, pe 13.06.2024 era la serviciu în sat. *****, r. *****și i s-a spus că se vinde pește pe iaz, a plecat să cumpere. Deoarece pește nu era caci s-a vândut, s-a apropiat de niște pescari si nimeni nu avea pește. ***** s-a întors înapoi la bază, unde lucrează în calitate de șofer la o firmă de construcții pe o mașină mare. După care a plecat la baza și s-a parcat cu mașina, avea o bere în mașină și a servit-o. Deja la iaz era o doamnă care menționa că a depășit-o și ***** a făcut manevra la volan. Îi tăia colțurile și i-a provocat pericol de viață, dar era ploaie și ei erau înainte și inculpatul credea că erau de acolo din sat și se sfădea cum mergeau ei. Când ***** a ieșit de la iaz i-a văzut și s-a dat pe dreapta și apoi a mers după ei până la baza la *****.

La întrebările adresate ***** a menționat că, lucrează zi de zi pe camion mare. Cu o zi înainte a instalat un manipulator pe mașina si nu a putut lucra căci era căldură și lucra pe timp de noapte. Duminica ceea a lucrat și s-a culcat în mașina în *****. Când a venit poliția ***** a încercat să le explice că nu era la volan și cheile nu erau în mașină. În trafic el nu a fost și nici stopat nu a fost în trafic de către angajații politiei. ***** a mai menționat că, a mers în spatele automobilului Dacia nu până la sfârșit, doar pe o porțiune, depășindu-i când s-a început drumul de asfalt. După parcarea automobilului a ieșit și a luat berea si a consumat-o, berea a luat-o din „butca” mașinii *****. Nu cunoaște peste cât timp a bătut în geamul mașinii doamna martor, nu a văzut să bată în geam, dar a durat o jumătate de ora. A servit bere – 2,5 l și deodată a adormit în automobil. Era obosit si s-a culcat pe noapte, era undeva orele 21.00. Nu era sens sa plece acasă spre *****, căci e departe și de aia s-a culcat în mașina pe noapte. Des doarme în automobilul de serviciu. Taxi au zis ca nu vin după deoarece sunt ocupați si de aia ***** s-a culcat în mașină. De la iaz până în sat. *****a mers după automobilul Dacia și la un moment unde era asfalt l-a depășit. Până a stopa automobilul său deja era un kilometru. Nu s-a uitat dacă el mergea automobilul Dacia. *****a refuzat testul Drager deoarece nu eram în traficul rutier. El nu a înțeles întrebarea nici acum nici atunci deoarece nu l-a prins poliția, ***** pe loc am servit. El după lucru obosit a servit și s-a culcat în mașina pe noapte. S-a trezit când poliția bătea în fereastră. Doamna *****nu era alături. Alături de poliție era lume împrejur și pe acolo si doamna Armaș.

Deşi, inculpatul ***** nu și-a recunoscut vina, vinovăţia acestuia integral este demonstrată prin probele administrate: declaraţiile martorilor şi materialele cauzei penale cercetate în cadrul şedinţei de judecată.

Așa, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul ***,** a declarat că, la data 13.06. 2024 a fost implicat la Serviciul de patrulare *****, împreuna cu colegul, *****, în intervalul orelor 19.00- 07.00. Pe la orele 20.00 a parvenit un apel la secviciul 112 prin care s-a comunicat ca în sat. *****, r-nul *****, un mijloc de transport „***** *****” se deplasează neadecvat.

Îndată s-au deplasat la fața locului unde pe o strada din sat. *****, lângă un magazin de constructii era un mijloc de transport care stătea pe loc si în interior se afla *****. Ajunși la fata locului, colegul ***** a coborât și s-a apropiat de ***** explicându-i situatia si cerându-i actele, ***** a început să manifeste un comportament agresiv fiind indignat ca era în loc iar ei s-au apropiat. La fata locului era apelanta si le-a arătat si transmis agenților secvențe video cum conduce ***** mijlocul de transport, iar el vizibil era în stare de ebrietate avansată. Din motiv că acesta avea un comportament agresiv si nu se liniștea l-au escortat la IP *****, unde colegul de echipaj a explicat toate cerințele si i-a propus trecerea testării alcoolscopice, la care ***** a refuzat, de asemenea a refuzat și prelevarea probelor biologice. La IP *****a manifest comportament inadecvat si si-a făcut nevoile fiziologice în fata IP *****.

La întrebările adresate martorul *****, a declarat că, mașina staționa, motorul nu ține minte dacă era pornit. *****a refuzat prelevarea probei de sânge. Despre refuzul netrecerii testării alcooloscopice l-a avertizat colegul *****.

Martorul ***, audiat în ședința de judecată**, a declarat că, nu ține minte data concretă, însă poate să comunice că, fiind în serviciu si menținând ordinea în trafic, deservind raionul *****în schimbul 2 și în intervalul orelor 19.00-07.00, împreuna cu colegul ***** pe la orele 20.00 au primit apel la serviciu urgenta 112 precum ca pe traseul in apropiere de sat. *****ca este suspiciuni de deplasarea in stare de ebrietate. Deplasându-se la fața locului în localitatea *****, lângă unitatea de pompieri sub gardul unui magazin de contstucție era un mijlocul de transport „***** *****” de culoarea alb si la volanul căruia era ***** în stare de ebrietate vizibil avansată. Acesta se comporta neadecvat si era implicat intr-un conflict verbal cu apelanta. Fiindu-i explicata situația lui *****, după ce a văzut

înregistrarea video și ascultând ce s-a întâmplat, și explicându-i procedurile penale care urmează, încă și mai neadecvat a început a se comporta. Între timp a efectuat înregistrarea video cu acțiunile agenților și comportamentul lui, am efectuat înregistrarea video cu locul și habitatul locului de mijloc de transport pentru a vedea dacă nu are băuturi alcoolice. Fiindu-i explicat ca va fi documentat, acesta a ignorat cerința să se liniștească și a ignorat cerințele legale, astfel agenții au fost nevoiți sa îl escorteze pe ***** în cadrul IP *****pentru documentarea cazului. Pe drumul din localitatea *****până în or. *****acesta amenința agenții de patrulare mereu cu influenta unor conducători care le vor face probleme și îi numea cu cuvinte necenzurate. În fata IP *****chiar a încercat să-și facă nevoile fiziologice pentru care agenții au depus un raport de sesizare. În incinta IP ********** personal i-a explicat procedura de testare alcooloscopică și consecințele refuzului însă, ***** a refuzat să treacă testul de alcoolemie. Astfel a fost documentat conform 264[1] alin. (3) Cod penal refuzul conducătorului mijlocului de transport de a trece testarea alcooscopică și examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

La întrebările adresate a menționat că, nu își amintește concret, dar ușile mașinii erau deschise în partea lui, daca era pornita sau oprita mașina nu cunoaște.

Martorul *** audiată în ședința de judecată**, a declarat că, la 13 iunie 2024, împreună cu soțul au mers la pescuit la iazul din sat. *****, r-nul *****. La orele 15.00 o companie s-a apropiat nu departe, nu a atras atenția la chestia data până nu s-au pornit undeva la orele 20.00 spre casă. La momentul când ***** a urcat în mașină l-a văzut pe ***** că era lângă mașină si își făcea treburile fiziologice. ***** a urcat cu soțul în mașina si au pornit spre Chișinău, nu am reușit bine sa pornească mașina că domnul a urcat în mașina sa și a pornit și el. Pe drum de câteva ori mai era să îi tamponeze, cu toate ca drumul având câteva benzi deci era drum lat, el mergea fix în urma lor. Soții ***** mergeau cu 30 km pe ora deoarece era drum de țară. Domnul Cernenchi mai nu i-a tamponat și i-a claxonat. Domnul *****s-a oprit să ofere lui ***** drumul fiind că era clar că ceva nu e în regulă. În momentul când a oprit soțul Ecaterinei Armaș, acesta a deschis mașina si i-a arătat cu mâna lui ***** să treacă. În acel moment ***** s-a oprit în rând cu aceștia și spunea ceva, dar era așa de nedeslușit ce vorbea că nu se înțelegea. După care ***** a accelerat și a plecat. Din start soții *****au aprins camera și au sunat 112, poliția a zis să-l urmărească de

la distantă. În curând i-a sunat echipajul de poliție. Domnul ***** a mers tot satul *****, la ieșirea din sat a oprit. A adormit apoi cu capul la volan. ***** cu soțul l-a păzit până a venit poliția. Când a venit poliția a rugat pe ***** să prezinte actele, acesta abia se ținea în picioare și nimic nu putea vorbi decât a spus ca îl cheamă Ghita. Acesta a refuzat să treacă testul Drager și a refuzat a prezinta actele de identitate. După ce soții ***** au văzut ca poliția l-a așezat în mașina pe *****, aceștia au plecat acasă.

La întrebările adresate a menționat că, compania inculpatului era pe malul iazului dar se certau și vorbeau urât cu cuvinte necenzurate, nu erau adecvați în companie, iar după comportamentul lui ***** a observat că era servit. În drum când soții *****l-au întâlnit pe Cernechi Gheorghe îi părea că putea produce un accident, conducea cu 50 km pe ora. După ce a pus capul pe volan ei au așteptat până a venit poliția, soții *****nu au plecat de acolo până nu venise poliția și între timp îl filmau. Nu au văzut cum servea în mașina, până la sosirea poliției. soții *****nu au video registrator în mașina lor. Nu are ***** studii expert medicale, dar a apreciat că e în stare de ebrietate prin aceea ca el se clătina, nu era în stare să se țină în picioare și nu putea vorbi în genere. Din comportamentul lui și cum vorbea au apreciat aceasta.

Vinovăţia inculpatului ***** se mai dovedeşte şi prin materialele acumulate de către organul de urmărire penală și examinate în cadrul ședinței de judecată, şi anume:

- Procesul verbal de constatare a infracțiunii din 08.06.2024, înregistrat în REI-1 a IP *****cu nr.20244400321, f/d (4)

- Îndreptarea din 13.06.2024, eliberată de agentul constatator *****, privind efectuarea examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii acesteia, a cet. ***** și în care este menționat refuzul ultimului de la prelevarea probelor de sânge. (f.d.5)

- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 17.06.2024, acțiune procesuală prin care au fost supuse examinării trei înregistrări video stocate pe un CD-R, ridicate de la *****.

Astfel, fiind accesată prima înregistrare video se observă că persoana ce filmează se află în salonul unui automobil și filmează de pe bancheta pasagerului față, peste bancheta șoferului spre partea laterală stânga a automobilului lor prin ușa semideschisă spre automobilul de model ”***** *****” de culoare albă. Ultimul automobil staționează paralel și alături pe partea laterală stînga a automobilului din care se filmează. La volanul automobilului „***** ***** Connect” se observă *****. În continuare,

vedem că șoferul automobilului din care se filmează, îi spune șoferului ***** să meargă înaintea lor. În continuare ***** i-a spus să stopeze, deoarece merge servit la volan și pune în pericol oameni. ***** vorbește ceva nedeslușit. În continuare, șoferul automobilului din care se filmează spune să sune la poliție. În continuare, ***** pornește automobilul său. Filmarea se efectuează pe strada ce duce din s. *****spre s. Mileștii Noi, în preajma fabricii de vinuri ”Doina Vin”. În continuare, înregistrarea continuă, în timp ce ***** apelează serviciul ”112” și comunică despre faptul că persoana de la volanul automobilului ***** cu n/î *****, conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate prin s. *****r-ul *****. De asemenea, aceasta comunică despre direcția de deplasare a automobilului *****, concomitent, filmează direcția de deplasare a acestui automobil, urmându-l, până ce acesta se oprește.

Fiind accesată a doua înregistrare video se constată că persoana ce filmează se apropie de ușa șoferului automobilului de model ***** cu n/î *****, parcat în apropierea traseului Chișinău - Cimișlia, în s. *****, vorbind ”iaca domnul cutare, bat la volan, mai nu a facut accident”. Ea se apropie de ușa șoferului, unde prin geamul ușii vedem pe cet. ***** că doarme sprijinindu-și capul cu mâna stângă. Ea bate în geamul ușii și acesta se trezește. Vedem fața lui dezorientată când acesta ridică capul de pe mâna, se uită la ea prin geam, apoi cu greu deschide ușa mașinii și coboară, clătinându-se puternic. ***** îi spune să deschidă, să explice cum a condus în stare de ebrietate, a chemat poliția, și în zece minute va veni. În continuare, vedem fața lui ***** dezorientată când acesta ridică capul de pe mâna, se uită la ea prin geam, apoi cu greu deschide ușa mașinii și coboară, clătinându-se puternic. ***** spune că ”aici” a stat. ***** spune că a înregistrat totul video, va fi amendat și îi vor lua permisul de conducere. La un moment dat, ***** spune că au venit colaboratorii de poliție. Acesta este înclinat puternic înainte. Se aude vocea unui bărbat care se salută și se prezintă că este polițist.

De asemenea, fiind accesată a treia înregistrare video, se observă *****, care discută cu colaboratorul de poliție *****l. Ușa automobilului ***** ***** din partea șoferului este larg deschisă, iar polițistul ***** se uită în salonul automobilului. ***** vorbește cu dificultate. Colaboratorul de poliție *****, îi explică lui ***** că este solicitare de la serviciul ”112” că conduce automobilul în stare de ebrietate, este necesar de a fi testat alcooscopic, fiindcă au apărut suspecții că acesta este în stare de ebrietate, mai departe organul de anchetă o stabilească dacă este vinovat. La fel, refuzul de la testarea la alcoolemie, automat e dosar penal. (f.d.14-15)

- **Procesul verbal de ridicare din 25.06.2024,** acțiune procesuală prin care de la angajatul INSP, *****l au fost ridicate două înregistrări video din data de 13.06.2024, stocate pe un CD-R. (f.d.25)

-**Procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.06.2024**, acțiune procesuală prin care au fost supuse examinării două înregistrări video stocate pe un CD-R, ridicate de la angajatul INSP, *****l.

Fiind accesată prima înregistrare video se observă în prim plan cet.*****. De asemenea, se observă colaboratorul de poliție care ține în mâna o fiolă sigilată în peliculă. ***** îi spune că anterior i-a explicat la fața locului că este suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, este apelul 112 precum că a avut conflict cu un alt conducător auto, pe traseul local din s. *****și prezintă o stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Prin urmare, este obligat conform Hotărârii de Guvern nr.296 cu privire la modul de testare alcooscopică, să treacă testul la alcoolemie la cererea polițistului. Refuzul de a trece testul la alcoolemie, este dosar penal în baza art. 264^1 alin.(3) Cod penal. Organul de anchetă urmează să stabilească toate circumstanțele și va stabili dacă este vinovat. ***** invocă faptul că nu era la volan. Ulterior, i se propune să treacă testul la alcoolemie sau prelevarea probelor biologice la dispensarul narcologic.

Fiind accesată a doua înregistrare video se observă în prim plan cet. *****. Alături se aude vocea polițistului *****. În imagine, ambii se află în curtea din față a inspectoratului de poliție *****, unde ***** are pantalonii descheiați de nasture în partea din față, coborâți în jos. Valeriu Calistru îi comunică să se dea într-o parte.(f.d.26-27)

- **Procesul verbal de ridicare din 20.06.2024,** acțiune procesuală prin care de la ***** a fost ridicat automobilul de model ***** cu n/î *****. 9f.d.47)

- **Procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.06.2024** cu planșa fotografică acțiune procesuală prin care a fost supus examinării automobilul de model ***** cu n/î *****. (f.d.48-50)

Mijloc de probă:

- trei înregistrări video stocate pe un CD-R, ridicate de la *****, anexate la cauza penală prin ordonanța organului de urmărire penală din 17.06.2024.(f.d.14-16)

- două înregistrări video stocate pe un CD-R, ridicate de la angajatul INSP, *****l, anexate la cauza penală prin ordonanța organului de urmărire penală din 25.06.2024.(f.d.26-28)

Corp delict:

- automobilul de model ***** cu n/î *****, recunoscut prin ordonanța organului de urmărire penală din 20.06.2024, transmis pentru păstrare proprietarului.(f.d.51).

Potrivit prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală al RM, sentința instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.

În pct.2 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, se atrage atenția că sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazîndu-se pe principiile generale ale înfăptuirii justiției.

Instanța reiterează și prevederile art.6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărîrea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. În cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraf 1 din Conveție obligă instanțele să-și motiveze hotărîrile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărîrii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. Obligația instanței de a motiva hotărîrea pronunțată este de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art.6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

Ținând cont de prevederile art.27, art.99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele prezentate, verificîndu-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, instanța de judecată conchide că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția inculpatului ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) Cod penal.

În temeiul art. 14 alin. (1) Cod penal al RM, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvîrşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Potrivit reglementărilor stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte infracționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate și cercetate de organele competente.

Conform art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală al RM, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală al RM, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În corespundere cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală al RM**,** probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Potrivit prevederilor art. 385 alin.(1) pct.1)-4) Cod de procedură penală al RM, la adoptarea sentinței, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiunii.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod penal al RM, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Astfel, legiuitorul a consacrat prin conținutul normativ al art.52 Cod penal că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă

baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul Cod.

Articolul 113 Cod penal fundamentează regula conform căreia se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Instanța de judecată și-a bazat constatările pe probele verbale și în scris prezentate și în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate, standardul de dovadă este acel al ,,în afara dubiilor rezonabile" Astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similarelor prezumții de fapt necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (Hotărîrea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr.24, p.65, alin. 161).

Studiind declaraţiile martorilor *****, *****, ***** constituie probe veridice, care au fost administrate în conformitate cu legislația procesual penală în vigoare și mai mult decât atât, acestea au fost date atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată, fiind consecutive și consecvente.

Instanța de judecată consideră că în acțiunile inculpatului ***** sunt întrunite toate elementele componenței de infracțiune constatate în ședința de judecată și care au fost probate de partea acuzării potrivit principiului ,,in dubio pro reo" ținînd cont de caracterul faptei și specificul administrării probotariului pe aceste categorii de infracțiuni.

Argumentele părții apărării invocate în sensul achitării inculpatului, instanța le consideră neîntemeiate, pe motiv că acestea sunt contrare probelor acuzării prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

Nerecunoaşterea vinovăției de către inculpat reprezintă o metodă de apărare şi un drept al inculpatului de a nu se auto-incrimina, drept garantat de art. 66 din Codul de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații. Astfel, poziţia inculpatului ***** precum că nu a comis infracțiunea prevăzută la art. 264^1 alin. (3) Cod penal, este una declarativă şi formală, exprimată cu scopul de a evita răspunderea penală.

La caz, instanţa a reţinut o stare de fapt conformă cu realitatea şi sprijinită pe interpretarea şi analiza judicioasă a unui probatoriu complet administrat, atât în faza de urmărire penală, cât şi în faţa instanţei. Acţiunile inculpatului sunt susţinute de materialul probator administrat în dosar, constituind un lanţ deductiv, fără discontinuitate.

Deşi inculpatul a negat săvârşirea infracţiunii imputate, susţinerile acestuia nu au suport probator. Simpla afirmaţie a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de apărare utilizată de inculpat, respectiv negarea realităţii evidente, nu poate influenţa convingerea bazată pe probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

Prezumţia de nevinovăţie a inculpatului nu este absolută, ci relativă, ea putând fi răsturnată prin orice mijloc de probă administrat în mod legal.

Din toate probele administrate în cauză, instanţa reţine că starea de fapt este cea arătată în actul de sesizare. Reţinerea săvârşirii infracţiunii în sarcina inculpatului, atrage pe cale de consecinţă răspunderea penală a acesteia şi necesitatea aplicării pedepsei raportat la pericolul social concret al faptei incriminate, în vederea restabilirii valorilor sociale ameninţate.

Instanța de judecată conchide că analiza coroborată a probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, relevă inconsecvența poziției inculpatului, iar starea de fapt reținută în baza ansamblului probator administrat în prezenta cauză, confirmă că infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, pentru care inculpatul ***** a fost trimis în judecată, există și a fost săvârșită de aceasta.

Prin urmare, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine, intenția, motivul și scopul comiterii faptei incriminate, constatându-se o legătură de cauzalitate între fapta prejudiciabilă și urmările social periculoase.

La calificarea acțiunilor inculpatului ***** instanţa de judecată ia în considerație prevederile pct. 11 lit. j) din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit cărora conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Drept consecinţă, acţiunile inculpatului ***** corect au fost încadrate conform prevederilor art. 264[1] alin. (3) Cod penal al RM – refuzul, împotrivirea, eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea

alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

Calificând astfel acțiunile inculpatului *****, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcare, cât și prin punctul de vedere de educare a făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul comiterii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

La stabilirea categoriei pedepsei instanța de judecată ia în considerație că, inculpatul ***** a fost găsit vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal al RM, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit alin. (2) art. 16 Cod penal al RM, infracţiunea comisă de către inculpatul *****, este calificată ca uşoară.

La stabilirea categoriei pedepsei instanța de judecată ia în considerație că, conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ține cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate

de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate*)* şi duratei, atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

Funcţiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancţiunii, care să ţină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condiţiile socio-etice impuse de societate. Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât şi asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situaţia de a reflecta

asupra propriei lor comportări viitoare şi de a se abţine de la săvârşirea de infracţiuni. Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată şi pusă în executare, intensitatea şi generalitatea dezaprobării morale a faptei şi făptuitorului, condiţionează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privaţiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracţiunii şi gradul de vinovăţie al făptuitorului. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atât exemplaritatea cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal – potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni".

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei, instanța ia în consideraţie faptul că, inculpatul ***** nu și-a recunoscut vina, cât și faptul a fost anterior condamnat, însă antecedentele penale sunt stinse.

Totodată, în detrimentul inculpatului ***** nu au fost găsite circumstanţe agravante. Acuzatorul de stat în rechizitoriu la fel nu a stabilit şi nu a indicat existenţa circumstanţelor agravante.

Din considerentele indicate şi ţinând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica inculpatului ***** pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în limitele prevăzute de norma penală la art. 264^1 alin. (3) Cod penal al RM și anume în mărime de 220 (două sute douăzeci) ore.

În calitate de pedeapsă complementară prevăzută de alin. (3) art. 264^1 Cod penal al RM, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica în

privinţa lui ***** pedeapsa respectivă sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Mai mult ca atât, potrivit art. 264[1] alin. (3) Cod penal al RM, legislatorul în mod imperativ prevede aplicarea pedepsei complementare, fără a o lăsa la discreţia instanţei de judecată.

Prin urmare, instanța reține că, infracțiunea care este imputată inculpatului, are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securităţii circulaţiei rutiere şi exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securităţii şi ordinii publice, condiţionată de neadmiterea la circulaţia rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică şi, având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în stare de ebrietate reprezintă un grad şi mai avansat de pericol, instanța conchide că scopul pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea față de inculpat a pedepsei complementare sub forma de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Totodată, potrivit prevederilor art. 21[1] alin.(3) din Legea nr.131-XVI din 07.06.2007 „privind siguranța traficului rutier”, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de pînă la 10 zile, remit autorităţii competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.

<u>Cu privire la măsura preventivă.</u>

Potrivit art. 395 alin. (1) lit. 5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Prin Încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul *****nr. 19-20/2024 din 25.06.2024, în privința inculpatului *****, a fost aplicată măsura preventivă ”ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport” pentru un termen de până la soluționarea cazului în fond de către instanța de judecată și emiterea unei hotărîri definitive (f.d. 76-77).

Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului ***** până la executarea sentinței.

În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulaţie este un drept fundamental și

asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea naţională, cât şi legislaţia internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanţa de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi localitatea a inculpatului este prevăzută de legislaţia în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, în cazul dat ingerinţa în dreptul la liberă circulație al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei şi necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

La capitolul măsurii preventive ce urmează a fi aplicată în privinţa inculpatului *****, instanţa ţine să menţioneze raţionamentele constatate de Curtea Europeană, care a apreciat că, după pronunţarea unei hotărâri de condamnare, privarea de libertate a unei persoane, chiar în timpul judecării propriului apel, este întemeiată pe cazul specificat în art.5§1 lit.a) din Convenţia europeană, neavând drept scop aducerea unei persoane în faţa autorităţii competente, după cum prevede art. 5§1 lit. c).

Potrivit prevederilor art. 195 alin. (5) Codul de procedură penală, măsura preventivă încetează de drept:

1) la expirarea termenelor prevăzute de lege ori stabilite de organul de urmărire penală sau instanţă, dacă nu a fost prelungită în conformitate cu legea;

2) în caz de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, de încetare a procesului penal sau de achitare a persoanei;

3) în caz de punere în executare a sentinţei de condamnare.

Prin urmare, măsura preventivă *„ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport”* aplicată față de *****, se va menține până la intrarea sentinței în vigoare.

<u>Cu privire la mijloacele de probă și corpurile delicte.</u>

În continuare instanța de judecată reține că, potrivit art. 397 alin. (3) şi (5) Cod de procedură penală dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă 3) hotărîrea cu privire la corpurile delicte; 5) dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare;

Potrivit art. 158 alin. (1) Codul de procedură penală „corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale”.

Astfel, soarta corpurilor delicte se va hotărî în conformitate cu art. 162 Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

Prin Ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 20.06.2024 (f.d.51), a fost recunoscut drept corp delict la cauza penală nr. 2024440223, automobilul de model „***** ***** Connect" cu n/î *****, care a fost restituit proprietarului ***** pentru păstrare, și care se va lăsa în posesia proprietarului, după intrarea sentinței în vigoare.

Potrivit art.157 alin.(1) din Codul de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză.

Organul de urmărire penală a recunoscut în calitate de mijloc de probă: trei înregistrări video stocate pe un CD-R, ridicate de la *****, anexate la cauza penală prin ordonanța organului de urmărire penală din 17.06.2024.(f.d.14-16), două înregistrări video stocate pe un CD-R, ridicate de la angajatul INSP, *****l, anexate la cauza penală prin ordonanța organului de urmărire penală din 25.06.2024.(f.d.26-28), care urmează a le păstra la materialele dosarului pe întreagă perioada de păstrare a dosarului penal nr. 1-24078807-32-1-17072024 (1-170/24).

Pentru aceste motive şi în conformitate cu art. art. 384 – 385, 389 şi 397 ale Codului de procedură penală al RM, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaşte vinovat ***** de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) Cod penal al RM şi în baza acestei Legi se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 220 (două sute douăzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se explică lui ***** condiţiile şi consecinţele neexecutării pedepsei stabilite prevăzute la art. 67 alin. (3) Cod penal, și anume că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare.

Se aplică în privința lui ***** - măsura preventivă - obligaţiunea de nepărăsire a ţării, care se menţine pînă la intrarea în vigoare a prezentei sentinţe.

Măsura preventivă-ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, aplicată prin încheierea judecătorului de instrucție din 25.06.2024, se menține până la intrarea sentinței în vigoare.

Mijlocul de probă: trei înregistrări video stocate pe un CD-R, ridicate de la *****, anexate la cauza penală prin ordonanța organului de urmărire penală din 17.06.2024.(f.d.14-16), două înregistrări video stocate pe un CD-R, ridicate de la angajatul INSP, *****l urmează a fi păstrate la materialele dosarului pe întreagă perioada de păstrare a dosarului penal.

Corpul delict**,** automobilul de model „***** ***** Connect" cu n/î *****, de lăsat în posesia proprietarului, după intrarea sentinței în vigoare.

După intrarea sentinței în vigoare, copia acesteia urmează a fi remisă Agenției Servicii Publice pentru executarea pedepsei complementare în formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Sentinţa cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul *****).

Președintele ședinței,
Judecător **Svetlana Bubuioc**